

Въ ч. 6 пристигнали изъ Габрово и осганалитѣ баталиони почти тичешкомъ и, безъ да отджхнатъ нито минутка, заловили позицията и часътъ до 8 продължавали да стрѣлять. Въ този день защитниците на прохода 14 атаки отблъснали и турците голѣми загуби претърпѣли.

Крестовский като въхвалява военната доблестъ която за първъ пкъ срещналъ у турците, казва, че онзи който би писалъ военната история, билъ той приятель или врагъ, да не забравя че този проходъ е защишаванъ отъ една шепа руси и българе противъ цѣлата Сюлейманъ-пашова армия и, справедливо да се произнесе за героизма на защитниците на прохода.

На 12-й турците подчовили атаката и голѣми усилия полагали да прекженатъ съобщението на руситѣ съ Габрово а слѣдъ пладнѣ почнали да нападатъ на малката батарея расположена на скалитѣ на Св. Никола. Артилерийския огънь турците никакъ непрекратявали. Въ този день билъ ударенъ въ ногата ген. майоръ Драгомировъ и много офицери паднали. Отъ подолекий полкъ 7 души. Отъ волинский 11. Отъ стрѣлковата бригада 24 души. Отъ житомирский полкъ почти всички. Въ брянский полкъ щабъ-офицери неосганали. Въ много роти офицеритѣ били съвършено избити, нъ мъжки се защишавали.

Мнозина отъ раненитѣ отказвали да отиватъ въ болницата, като въразявали, че още могатъ да държатъ оружие. Смъртъта за нищо незначитали.

Надвечеръ, когато Радецкий обиколилъ позициитѣ, въ преднята позиция съзрѣлъ единъ офицеринъ съ окървавено лице и нога, който станалъ на козирогъ, а пакъ 17-тѣ солдати подъ негова команда били избити.

— Какво е това у васъ, спятъ ли? попиталъ Радецкий.

— Да Ваше превъсходителство, спятъ, отговорилъ офицерина, спятъ и нѣма да се пробудатъ — тѣ сж всички убити.

— А вий какво правите тукъ?

— Чакамъ своя редъ — това е била моята команда, казалъ офицерина тихо и спокойно.

Често пкти се случвало, щото оружието на нѣколко войници да се повреди и тѣ задружно на щикове прибѣгвали.

Единъ офицеринъ забелѣжилъ останалитѣ въ фронтъ такива солдати и попиталъ: Защо вий тукъ осгавате? Ето че не може да стрѣляте!